

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor istrski.

Poreč, 18. junija.

(IV. seja.) Pričetek ob 11 1/4. uri. Predseduje dr. Vidulič. Vladni zastopnik Gummer. Potrudi se zapisnik zadnje seje.

Poročevalec politično-pravnega odbora dr. Mrak predlaga, da se ne vsprejme legat pokojnega dr. Filippinija, katerega je volil deželi. Predlog obvelja brez debate.

Dr. Fragiaccino poroča v imenu istega odbora o prošnji občanov iz Lanišča in 12 sosednih vasij, da bi se ločili od Buzetske občine in ustanovili svojo občino s sedežem v Lanišči in nasvetuje prošnjo odbiti.

Oglasi se g. Spinčič in govori hrvaški: „Visoki sabore! Želim govoriti o točki, koja je sad na dnevnem redu. Prije, nego li to učinim, dopustite mi, gospodo, jednu opazku. U današnjem dnevnem redu je točka, u kojoj ću ja u ime saborskoga školskoga odbora taj visoki sabor izvesti. Izvešće podneti ću u talijanskom jeziku. To pak neima povrediti mojega prava, da mogu govoriti v hrvatskom, odnosno slovenskom jeziku,

jeziku moje majke i moga odgoja, jeziku mojih izbornika i većine pučanstva Istre. Dapače ja ovom prilikom svečano izjavljam, da ću se obćenito služiti u ovom visokom saboru tim jezikom i samo za nuždu i kakor prevod dodati“. — Potem s temeljitimi dokazi podpira omenjeno prošnjo za odcepjenje od Buzeta. Pravi, da združenje je bilo nekod dobro, a baš v tem slučaju škodljivo. Zato so že l. 1876, 1877, potem l. 1880, 1881 in 1882 prosili za odcepjenje, a zaman. Tožbe zaradi slabe uprave Buzetske so občne. Niti računa nima. Bili so sami v Poreču in g. deželni glavar jim je prijazno obečal. — Vsi občinarji je 3800, oddaljenih po 3 do 4 ure od Buzeta. Nema jo ne ceste, ne priličnega pota. Za najmanji posel zgubé celi dan. Ko so bili sami za-se, plačali so vse redno in o času združenja neso imeli dolgov. Zdaj so jih polni: Kropinjak 300 gld., Podgače in Brest po 500 gld., Slum 900 gld. itd. Občinsko imetje se že eksekutivno prodaja. Imajo blizu 2000 oralov gozdnih tal, a druge občine nima jo ni najmanjšega imetka, pa vender obstojé. Imajo pismenih ljudij, a ako nima jo sposobne osebe za tajnika, to ne ovira združenja, ker i drugod ga morajo iskati, kakor n. pr. v Buzetu samem.

Predlaga, da v zadevi odcepljenja od Buzeta in ustanovitve svoje občine v Lanišči deželni odbor zakonsko osnovo še v tem zasedanju izdela.

Kratka motivacija: predlog bil je prečitan najprej hrvaški. Potem je govornik rekel: „Dopustite mi, poštovana gospodo, da tu motivaciju i predlog prečitam takodjer u talijanskome jeziku“, in je prečital ter izročil predsedniku.

Deželnega glavarja namestnik dr. Amoro so izjavi po priliki sledeče: Lani, ko je g. Laginja slovanski govoril, dogodil se je oni exodus, katerega ste tolikokrat omenjali. Letos je g. Laginja tudi slovansko govoril in dal izjavo, da se bode posluževal italijanskega jezika. A danes govoril je g. Spinčič v slovanskem jeziku dalji govor in mi smo ga potrpežljivo poslušali. (Da kako! Glasno so se pogovarjali mej seboj!). Ne moremo zabraniti slovanski manjini, da se poslužuje svojega jezika. Nego v imenu velike večine, katera ni malo ne razume (?) slovanskega jezika, izjavljam, da bi se imel pridržati preko 20 letni običaj, govoriti italijansko, in da mi ne bomo so-

delovali pri razpravah, koje se bodo vršile v slovanskem jeziku. — Tako deželnega glavarja namestnik. Galerija mu je zaploskala, a deželni glavar opomnil jo je, naj bode mirna, ker bi sicer moral ukazati, da se sprazne.

Laginja odločno odgovarja dru. Amoro so v hrvatskem jeziku. Reče, da ni razumel ali da ni hotel razumeti njegove izjave v zadnji seji. Pisalo se je (v glasilu večine „Istria“), da ne bode ni provokantov n provociranih in manjina, da je to verjela. — Podpira Spinčičev predlog.

Poročevalec se ni najmanje ne ozira na Spinčičeve razloge, nego izjavi, da ostane pri svojem predlogu, koji se tudi vsprejme.

Za politično-pravni odbor poroča potem dr. Costantini o prošnji nekaterih Kastavcev za odcepjenje od občine in predlaga naložiti deželnemu odboru, da zadevo natanko preišče in za prihodnje leto dotične predloge pripravi.

Temu predlogu upira se Laginja, ker so v Kastvu vse druge razmere kakor v Buzetu, Kastavska občina obstoji v tem obsegu že 5, 6 in več stoletij, ona je patrimonijalna občina in ni združena vsled kacega zakona. „Vi nemate pravice, razdirati tako patrimonijalno občino, toliko manje, ker je povsem dobro upravljana. Natanko omenja razmere v občinskem premoženju, ki je veliko. Omenja, kako so se razni ljudje, tudi uradni, trudili, razdreti to občino. Posamičnim vasem reklo se je, da bode njihovo vse ono občinsko imetje, kar ga leži v dotičnih katastralnih občinah. Zakaj te vasi neso nastopile pravnega pota? Ker so vedele, da bode brezuspešen. — Razloži potem tudi v italijanskem jeziku, kar je hrvaški govoril, in stavi dotični predlog.

Zamlić v hrvatskem govoru podpira Laginjo in opazi, da največja zmešnjava v občini je bila takrat, ko so tam vladali komisariji in morda i emisariji poslani od deželnega odbora.

A vse brez uspeha. Poročevalec se zopet ni najmanje ne ozira na temeljite razloge, nego na kratko izjavi, da ostane pri odborovem predlogu, koji se tudi vsprejme. Za predloge slovanskih poslancev glasuje vedno le minoriteta: slovanska petorica.

Smešna je današnja izjava deželnega glavarja namestnika, da se večina ne bode ozirala na pred-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXXI. Poglavje.

Božja sodba.

(Dalje.)

Fant je odprl usta in obrnil se je neumno k svojemu tovarišu, ta je pa z obema rokama odkril grešnevik iz jagnječje kožuhoine obvit z zlato porto in s pavovim peresom, in globoko priklanjajoč se, rekel opričniku:

— Dovolite častita gospoda, Vladimirskima goslarjema pogledati božjo sodbo! Dovolite tu čakati, častita gospoda!

In z zvito-priliznenim smehljanjem pokazal je izpod črnih brk svoje bele zobe.

— Nu, naj pa bode! — rekel je opričnik: — nazaj tako ne prerijeta: stojta tukaj; samo naprej ne silita, če ne vama prekoljem glavo!

— Notri po ograjenem prostoru hodili so priče

in zagovorniki obeh stranij. Tu so stali bojar in okolniči, nastavljeni pri bojišči, in dva pisarja, ki so imeli gledati na red boja. Jeden pisarjev držal je odprt sudebnik (sodni red) Vladimira Guseja, kateri je bil izdan še za kneza Ivana Vasiljeviča III. in razgovarjal se je s svojim tovarišem o neprevidnih slučajih dvovoja.

„Ako se pa pobotata pred bojem“ — čital je kazajoč s prstom na neko mesto v sodnem redu — „se pa na bojišči pomirita brez boja“ . . . kar so pretirgali klici tolpe čitanje.

— Car gre! Car gre! — kričali so vsi in odkrivali kape.

Okrožen od mnogih opričnikov, prijezdil je Ivan Vasiljevič na mesto dvovoja, zlezel s konja, šel po stopnicah na njemu pripravljeni oder, poklonil se narodu, in usel se je na naslonjač, kakor človek, ki je prišel gledat kako zabavljajočo igro.

Za njim in okolu njega so se razmestili carski dvorniki.

Baš tedaj so se v vseh cerkvah oglasili zvonovi, in na nasprotnih koncih sta prišla v ograjen prostor Vjazemski in Morozov, oba v vojnih opra-

vah. Morozov je imel trden oklep s srebrnimi pasovi, železne rokave in rokavice ter oklepe na nogah. Glavo mu je pokrival visok sišak*, bogato okovan s srebrom; rame, pleča in prsi pokrival je jeklen naramnik, okrašen s srebrnimi pasovi, po bedrih visel mu je na jako okrašenem z zaponko zapetem pasu meč, katerega ročaj in nožnice so tudi bile srebrne. Na desnej strani sedla bil je obešen pozlatten šestoper, orožje in znak dostojanstva, kateri je bil prejšnja leta njegov nerazločljiv tovariš v slavnih bitvah, a zdaj bi ga zaradi teže javaljne kdo mogel vihteti.

Pod Morozovom bil je prsat črnook konj. Pokrivala ga je baržunasta rudeča čabaka, vsa pokrita s srebrnimi ploščami. Od jermena na čelu, ki je bil ves okovan s srebrom, visele so svilnate rudeče rese ali čopi, prepleteni s srebrnimi nitkami, izpod vratu visel je po prsih ravno tak čop, samo da je bil večji in gostejši od prvih, in se mu je reklo nauz. Uzda in vajeti bile so iz srebrnih verižic s ploskimi izrezanimi klepi, nejeđuake velikosti.

*) jako težka čelada.

(Dalje prih.)

loge, stavljene v slovanskem jeziku. Kakor da bi se bil v prejšnjih zborih, ko se je sploh italijansko govorilo, v toliko letih vsprejel vsaj eden predlog slovanske manjšine! Manjšina izvajala je za zdaj, kolikor je mogla: **pripoznanje ravnopravnosti našega jezika od strani nasprotnikov samih**. Da v družih zadevah nema uspeha, krivda je večine, ki bode tudi jedenkrat morala račun dati o oviranji slovenskega prebivalstva Istre v napredku.

Važna pa je bila današnja razprava tudi zaradi tega, ker svedoči, da večina še ni pozabila na zloglasnega Cudera, katerega je bila ona poslala v Kastav. A Kastav, ta najmočnejša trdnjava istrskega Slovanstva, ne bode se z lepa podal. Gotovo se brezuspešno trudi večina Istrskega deželnega zbora, ki zastopa manjšino istrskega prebivalstva.

V imenu šolskega odbora poročata Spinčič in dr. Scampichio v italijanskem jeziku o raznih prošnjah, kar se vse brez debate vsprejme.

Ravno tako se vsprejmejo nekateri predlogi finančnega odseka, za kojega poroča dr. Veniez.

Sklep seje ob 1 uri.

Prihodnja seja v petek ob 11. uri.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

B. Refakcije za pošiljatve žaganic in žaganega lesa. Tako so se objavile za pošiljatve žaganega lesa iz Selzthal-Trst naslednje cene:

pri 400 vozovih 85 gold.,

" 600 " 80 "

" 800 " 75 "

Selzthal-Ljubno-Trst = 511 kilometrov, Selzthal-Ljubljana-Trst = 517 kilometrov.

Po teh prednostih trpijo vsi trgovci z lesom in lastniki gozdov v Kranjske in Koroške škodo, ker ta zelo nizka vozarina na železnici prouzroči takoj slabo kupčijo na Tržaškem lesnem trgu. Koroške postaje od Trbiža višje, morajo za mnogo manjšo oddaljenost plačevati višjo vozarino in Kranjske postaje za veliko krajše proge plačevati isto vozarino. Trgovci z lesom v Trstu tožijo, da se s tako refakcijo pri 800 vagonih ustanovi za prednostno firmo monopol, ker more taka prednostna firma, katera ima tam svoje žage in je sklenila z državo pogodbo, da sme sekati les, veliko množino iz Selzthala dobivati; drugim firmam je to nemogoče, in tako ne more žaganega lesovja, ki je eventualno še pri Selzthalu ali na Gizelini železnici nihče drug kupiti, kakor prednostna firma.

Tržaški trgovci z lesom želijo, da bi se refakcija napravila splošna in bi ne bila navezana na toliko množino. Producenti iz Kranjske, Koroške in južne Štajerske, kateri svoje izdelke na trg v Trst privvažajo, ter morajo s prednostno firmo tekmovali, odločno želijo, da bi se take prednosti odpravile ter upajo, da se bode to zgodilo, ko preteče čas, do katerega so dane te prednosti.

C. Južno-severno-avstrijsko-ogerska železniška zveza.

V to zvezo so se vzprejele postaje Trst, Gorica, Zagrad in Reka, v tem ko se je za Ljubljano-Ljubno, česki zvezni promet, tarifa z dne 20. nov. 1883 napravila. Razloček mej postavki vozarine za Gorico-Trst in na drugi strani za Ljubljano na česke postaje in z njih je neki tako znaten, da bi se marsikatero blago ceneje v Ljubljano pripeljalo, če bi se najprej v Trst in potem iz Trsta v Ljubljano poslalo, vsled česar so trgovci in obrtniki v Ljubljani na škodi ter trdijo, da bodo primorani svojo industrijo, oziroma trgovino preložiti na bolj oddaljene postaje Gorico in Trst. Porcelan, lončenina, steklo vsake vrste na pr. iz Hajde v Gorico ali Trst velja 3 gld. 28⁴ kr. za 100 kilo, soda velja baje 2 gld. za 100 kilo več v Ljubljano kakor v Trst in ali Gorico. Vse manufakturno blago se pošilja v Trst in v Gorico mnogo ceneje, kakor v Ljubljano. Posebno se čujejo tožbe o železniški vozarini za sladkor; trgovci trdijo, da ne morejo vzdržavati tekmovalja nasproti trgovcem v Trstu in v Gorici, ker se sladkor za 30 do 60 kr. za 100 kilo ceneje pripelje v Trst, Zagrad in Gorico, kakor na 160 kilometrov bližje postajo Ljubljano. Ker se bodo za zvezne postaje dale še večje prednosti, bode ta razmera pozneje še slabejša. Kandidna tovarna A. Tschinkelnovih sinov v Ljubljani dobiva sadje iz Gorice in Vipave, sladkor pa iz Česke; ker so v Gorici jednake tovarne, katere pa imajo sadje kar doma, sladkor pa iz Česke mnogo ceneje dobivajo, je Ljubljanske tovarne daljni obstoj v nevarnosti,

ter izrekla je že, da bode primorana delovanje v Ljubljani opustiti ter je preložiti v Gorico. Ta tovarna razpošilja svoje izdelke večinoma na Dunaj in na Česko, posebno mnogo zmetih fig na Česko. — Kranjska bila je tako nesrečna, da je vsled nejednake uporabe tarif in tarifnih prednostij izgubila velik del svoje industrije, osobito mlinarske industrije. — Trgovina in industrija potrebuje nekove stabilnosti, da se razvijata; spremenljivost tarif in nejednakomerna njih uporaba omajeta podstavo industrije, torej se v Avstriji sploh želi, da bi se železnice poddržale, ker se pričakuje, da bi potem nastala stabilnost tarif ter bi se uvaževali vsi interesi.

Na prošnjo mnogih lastnikov žag, tovarn za lesovino in netila je poročevalec stavil v državno-železničnem sovetu naslednje utemeljene predloge:

I. „Slavno c. kr. ravnateljstvo se prosi, da bi delalo na tako spremeno reformne tarife pri avstrijsko-ogerskih železnicah, da bi se surov, neobsekan les (oblikovec) do dolgosti voza in krajniki uvrstili v razred C.“

Mej razlogi k temu predlogu je mej drugim rečeno, da reformna tarifa z 1876. leta uvršča samo les za kurjavo v razred C., oblikovce pa kakor izdelke iz njih uvršča v posebni tarif II. Ta razredba ne ugađa vsem nazorom o umnem tarifovanju.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. junija.

Volitve za koroški deželni zbor se bodo vršile od 8. do 19. avgusta, zbor se bode pa sešel v začetku septembra. — Na Moravskem je v nekaterih mestnih občinah v volilne listine letos upisanih več českih volilcev, katerim so prejšnja leta oblasti odrekale volilno pravico, več nemških volilcev pa, ki so prejšnja leta volili, je izpuščenih. Pokazalo se je namreč, da so prejšnji liberalni okrajni glavarji večkrat priznali komu volilno pravico, ki je ni imel in zopet jo odrekli družim, ki so je imeli, kakor je to ugajalo njih političnemu mišljenju. Sedaj je pa vlada tam premenila več političnih uradnikov, zato so se pa razmere premenile. Da je v nemškem časopisju hrup zaradi tega, razume se samo ob sebi, dolže se vladni organi da strankarsko postopajo. To pa ni misliti, da bi organi sedanje vlade Čehom na ljubo protizakonito popravljali volilne listine, ko vender vsi vladni listi tako proslavljajo kompromis v moravskem veleposestvu, kateri Nemcem zagotavlja večino na daljnih šest let v deželnem zboru. — Tudi mej šlezijskimi Slovani se začneja veliko gibanje. Agituje se posebno v kmetijskih občinah in upanje je, da tu izrinejo Slovani nekaj Nemcev. Liberalci se že bojé, da bodo Slovani potem tudi prišli v deželni odbor, kjer so dozdaj lepo sami sedeli.

Volitve na Ogerskem so skoraj končane. Dozdaj je izvoljenih 225 vladnih privržencev, 58 poslancev zmerne opozicije, 69 neodvisna stranke, 9 divjakov, 17 prot-semitov, 15 narodnih. Vlada ima že zdaj 18 glasov večine v vseh vprašanjih, pri katerih ne glasujejo Hrvati; v onih pa, pri katerih glasujejo Hrvati, imela bi vlada ravno večino, ko bi vsi Hrvati glasovali z opozicijo. Zdaj bo še štirinajst volitev. Za nemadarske narodnosti je izid teh volitev jako neugoden, le malo Srbov in Rumunov je izvoljenih, pa noben Slovak. Hrvatje ne bodo imeli nobenega upliva več, ker je vladna stranka brez njih v večini.

Vnanje države.

Angleške poslanik bil je s prva tega mnenja, da ima Turčija sama poravnati **srbsko-bolgarski** prepir, kakor suveren Bolgarije. Nemški poslanik je pa temu ugovarjal, ker bi bilo to pretežno in presitno za Turčijo, ter je priporočil, da naj Avstrija upliva v Belemgradu, Rusija pa v Sofiji, da se mirno poravna ta prepir. Italijanski poslanik se je pridružil mnenju nemškega, in naposled tudi angleški. Porti se je to naznanilo, pa ni imela nič proti temu.

Kolikor se dozda ve, je v **bolgarsko** zbornico voljenih 54 liberalcev, 11 konservativcev, 20 radikalcev in 22 Turkov. Ministerski predsednik voljen je v šestih volilnih okrajih, vodja radikalne stranke, Karavelov, pa v Sofiji. Izid petdesetih volitev še ni znan. V Vrači, Vidinu in dveh drugih volilnih okrajih se zaradi izgredev volitve neso mogle vršiti. — Zbornica je sklicana na 25. dan junija po pravoslavnem koledarju k izrednemu zasedanju v Trnovo.

Francoski senat je potrdil konvencijo za varstvo podzemeljskega telegrafa. Zbornica je zavrgla vse predloge o oproščenju od vojaščine. Tako bode zdaj vsak Francoz moral brez izjeme služiti pri vojaki. Proti tem sklepom pa imajo tudi že republikanski listi razne pomisleke. Tako se bode število vojakov za kakih 200.000 pomnožilo. To bode povečalo finančne stroške, da se bode težko dalo izhajati.

Rumunska zbornica in senat vsprejela skoraj jednoglasno načrt zakona, da se kraljevi rodbini prepusti dvanajst državnih posestev, katerih letni dohodki so dozdaj znašali 700.000 frankov. Danes se bode s prestolnim govorom zaključilo sedanje parlamentno zasedanje.

„Reichsanzeiger“ je objavil kraljeve ukaze, ki se tičejo obnovljenja **pruskega** državnega sveta. Carjevič naslednik mu bode predsednik, Bismarck pa njega namestnik. Da bode poslednji igral glavno rolo in vodil vse delovanje državnega sveta, to se razume samo po sebi. Izmej 71 novoimenovanih članov jih je 42 državnih uradnikov in častnikov, to jasno kaže, da se z državnim svetom hoče povišati samo moč birokratije. — Obravnave z Vatikanom so se za nekaj časa ustavile.

Belgijska zbornica sklicana je na 22. dan julija. Več višjih uradnikov, mej njimi Henne-gavski guvernér je že prosilo, da se odpuste iz službe, čutijo namreč, da bi jih odstranili, ako sami ne gredó. „Agenzia Stefani“ javlja, da se mej Francijo in Anglijo ni doseglo nobeno sporazumjenje zaradi **Sueškega** prekopa; Anglija je le Franciji obljubila, da se hoče, predno izprazni Egipt, z velevlastmi sporazumeti o tem vprašanju.

Dopisi.

Z Dunaja 19. junija. [Izv. dop.] Bliza se obrok, v katerem zapade največje število kuponov celega leta, 1. julija izplačati se ima samo za kupone svota 9 2,393.558 gld. Ako se tej prišteje še svota istega dne izplačati se imajočih efektnih svot od 3,373.1990 gld., razvidno je, da bode 1. julija znatna svotica od 126,125.548 gld. šla mej ljudi. Razumljivo je samo ob sebi, da se bode večji del imenovane svote porabil zopet za nakup vrednostnih papirjev. Kapital, ki predstavlja gornja obrestaa svota, znaša samo: 3.843,873.710 gld.! Potem pa naj še pravi svet, da ni več denarja!?

Zadnji Požunjski semenj bil je zelo slab. Dunajske mesarske pijavke bodo skoro prepričane, da so njih upi splavali po Donavi. Precejšnje število volov ni našlo kupca, zato jih priženó na Dunajski semenj. Tako bode za živinsko kuptijo Dunaj v kratkem zopet postal to, kar je bil in vladi se bode vender posrečilo, razgnati ono druhal semitske krvi, ki si je na nepošten način prililvarila ogromno premoženje iz mošenj Dunajskega večinoma mesarskega prebivalstva. Kajti rastlinojedci se nič kaj ne množijo, akoravno je šel preslaven naš Stritar, sedaj politikar comme il faut, (na celem svetu mu ne bo para!) tudi mej rastlinojedce ali vegetarijance!

Zopet napredek Dunaja! Berolinska tvrdka Siemens in Halske in avstrijska deželna banka nameravati na Dunaji napraviti električno železnico. Njena črta ima peljati iz Praterske zvezde čez Leopoldovo predmestje, mimo starega policijskega poslopja čez Hoher Markt, Graben, Mihaelski trg do opernega Ringa in od tam po Mariahilfskeje cesti do zahodne železnice. O tem novem načrtu bila so že posvetovanja v trgovskem ministerstvu mej c. kr. glavnim nadzorstvom avstrijskih železnic in zastopniki magistrata in je že danes precej gotovo, da se predloženemu načrtu da privoljenje.

Na političnem polji nižjeavstrijskega je najnovejša novica ta, da bode Schönerer proti Weitlofu in Koppu postavil izmej svojih protikandidata! Je-li bode ž njima prodrl, je veliko vprašanje.

X.

Z Lga 19. junija. [Izv. dopis] Pustivši vse pomisleke in predsodke ter imajoči pred očmi zlati izrek pesnikov: „Sveto služimo svetej domovini!“ osnovali smo v našej obširnej fari prekoristno „prostovoljno požarno brambo“, h katerej je pristopilo že lepo število zavednih udov, in še vedno se novi oglašajo. Na osobne, zgolj privatne in ničeve zadeve jednega ali drugega neprijatelja in nevedneža ne ozirajoč se, posvetivši se jedino uzvišenej ideji: oprostiti ljudstvo duševne letargije, ter ga dovesti do prave omike z drugimi naprednimi deželami, premagane so vse ovire. Tega smo se prepričali preteklo nedeljo, praznovaje veseli praznik sv. Telesa, — kateri se je moral zaradi slabega vremena na ta dan prestaviti, — ko je naša „prostovoljna požarna bramba“ se javno pri obhodu pokazala. Jeklena volja, vztrajna delavnost, imajoč pred očmi sveto in pravično reč, združena z živim ognjem narodne ljubezni in požrtovalnosti od strani odbora, osobito g. načelnika, je slednjič vse ovire častno zmagala.

Veličastno je bilo gledati dolgi sprevod, katerega je lepo število zalo uniformiranih čvrstih ognjegasilcev stražilo in spremljevalo, njim na čelu g. načelnik Vekoslav Minoti. Jednoglasna je bila sodba, da tako lepega in veličastnega spreveda še tukaj nismo imeli.

Vsa čast gre pa tudi načelnika namestniku g. Fr. Justinu, kateri se je jako trudil, da je bila slovenska komanda in v tej ognjegasilci dostojao izvežbani, katera je, kakor znano, pri vojaki v drugem jeziku. Mi želimo, da bi bili vedno v enakem položaju, se tako pohvalno izreči o naši požarni brambi, zato jej zakličemo: „Le vedno pogumno in dosledno tako naprej!“

Onim neprijateljem in sovražnikom pa, kateri želé, da bi bilo naše ljudstvo vedno zadnje in povsod in od vseh zaničevano, kateri neso za društvo ničesa storili ter imajo za ognjegasilce le grajalne besede, rečemo; „Molčite, sicer bomo vam drugače pokazali!“

Iz Hotederšice 18. junija. [Izv. dop.] Po tri tedne trajajočem dežji se je včeraj vreme komaj spremenilo na boljše, kakor hitro se je dan naredil, že je šlo vse ljudstvo z motikami na polje plevla trebit rastline, katere so bile že tako zaraščene s plevelom, da se že neso več vunkaj videle. A ljudstvu se je veselje kmalu v strah spremenilo, kajti pri farni cerkvi so zvonovi glasno naznanili, da je na vasi ogenj. Vsak človek je hitro od sebe orodje vrgel in tekkel domov z velikim strahom in krikom. Kmalu je bila polna vas ljudij, kateri so radovedni vprašali, kje da gori? Na to se je še le jednemu možu zljubilo ljudem zmoto razodeti. Povedal je namreč, da so neke perice videle dim na sredi vasi bišna št. 9. in so mislile, da pod streho gori. Kadilo se je pa iz mokre slamnate strehe, ko jo je gorko solnce zopet ogrelo, in zaradi tega so ženske zagnale krik, neki fant pa, začuvši krik tekkel je naravnost v zvonik, in je z zvonjenjem, vso faro strašno prestrašil.

Dobro je, da se pazi na ogenj vsaki čas, in da se nevarnost hitro naznani, a dobro je pa tudi, se poprej prepričati, da je res ogenj ali vsaj nevarnost za ogenj, kajti to ni kar si bodi toliko ljudij tako v strah pripraviti. Hvala Bogu toraj, da je bil strah brez druge škode!

Danes pa je imela naša fara že drugi strah in namreč. Pala je namreč tako huda slana na polje, da je vse pridelke, kateri slane prenesti ne morejo, popolnem uničila, tako na primer koruzo, fižol, krompir in prosa. Vse te rastline so popolnem črne, tako, da kar smrde na polji, in ni nobenega upanja več, da bi se še kaj obrastlo. Bog pomagaj zanaprej, bode huda tukaj za kmeta in za reveže. J. K.

Iz Plovidva 13. junija. [Izv. dop.] Nedavni dogodki v Vzhodni Rumeliji jasno kažejo, da je prav imel angleški časopis „Pall-Mall Gazette“, ki je trdil, da na Balkanskem polotoku ni naroda, razen Črnogorcev, ki bi bil tako udan Rusiji, kakor Rumeljci. Ko je v Plodiv iz Carigrada prišla vest, da je Krestović, kot od Rusije priporočeni kandidat, za generalno governorstvo dobil definitivno potrjenje, vsprejelo jo je vse prebivalstvo z nenavadno navdušenostjo. Hitro so prebivalci prav iz lastnega nagiba olupali vse mesto z bolgarskimi in ruskimi zastavami. Zvečer se je zbral narod na mestnem trgu in zapel narodno himno. Potem so se razlegli klici: „Ura! Živelo zjedinjenje obeh Bolgarij!“ Okolu polnoči zbral se je narod pred poslopjem ruskega konzulata in izrazil željo, videti ruskega konzula, gospoda Sorakina. Konzul se ni prikazal, kajti ni ga bilo doma. Potem se je vsa množica valila proti hiši novega governorja, in ko se je pokazal Krestović na balkonu, zadonel je močen jednodušen krik: „Slava ruskemu carju!“ Godba je zaigrala rusko narodno himno: „Bože carja hrani!“ Narod se je odkril in poslušal himno, potem je znova začel klicati: „Ura Krestoviću! Živelo zjedinjenje...!“ Krestović je dal znamenje, da se zahvaljuje Rumeljcem za skazane simpatije in pristavil, da je vedno delal za blagor Vzhodne Rumelije in bode še do smrti. Končal je z besedami: „Samo s potrpljenjem in z mirnim pametnim delovanjem moremo doseči uresničenje naših narodnih idejlov.“ Potem se je narod dvignil k hiši tajnika ruskega konzula, kajti nadejal se je, najti tam Sorakina, pa ga ni bilo. Namesto njega prišel je v prvi njegov tajnik gospod Putjata in bil je pozdravljen z gromovitimi „Ura!“ in klici: „Slava našemu zaštitniku, ruskemu carju!“ Nazadnje se je množica zopet valila k poslopiju ruskega konzula z gorečo željo napraviti ovacijo Sorokinu. Konzul je sedaj bil doma. Ko se je prikazal, pozdravili so ga vsi z gromovitimi klici, ki so izražali željo po zjedinjenju z Bolgarijo: slišali so se tudi posamični glasovi: „Da se uresniči oporoka Petra Velikega!“ Ruski konzul jim je kaj zdržljivo odgovoril, da bode ruski car vedno skrbel za blagor bolgarskega naroda. Te besede so pomirile narod,

ki se je začel razhajati, pojoč ruske in bolgarske narodne pesni. Ta dogodek je javno pokszal udanost Rumeljcev Rusiji in nam kaže kako odločno teži prebivalstvo Rumelije po uresničenju svojih političnih idejlov.

Domače stvari.

— (Ljubljanski dopisnik) v „Tagespost“, „N. Fr. Presse“ in „Deutsche Zeitung“ navedel je omenjenim listom zopet tolsto raco, pišoč, da vlada ukrepa kranilnice Kranjske zaradi nemške ljudske šole v Ljubljani ni potrdila. Ta vest je neresnična, kajti vlada je dotični ukrep v poročanje izročila deželnemu šolskemu svetu kranjskemu, slednji pa se je v tej zadevi obrnil do mestnega zastopa Ljubljanskega, ki bode v tej zadevi prvi imel priliko izraziti svoje mnenje.

— (Birmo) delil bode v 13. dan julija (6. nedeljo po Binkoštih v Ljubljani Tržaški vladika Ivan Glavina. V 14., 15., in 16. dan julija pa bode posvečeval nove mašnike.

— (Umrli) je 18. t. m. g. Luka Hiti, duhovnik v Vipavi.

— (Volilni shod v Podsredi) bode v nedeljo 22. t. m. ob 1/4. uri popoldne v gostilni g. Alegrija. Govorniki: poslanec gosp. dr. Vošnjak, načelnik „Zveze slovenskih posojilnic“ g. M. Vošnjak, bivši tamošnji okrajni komisar J. Jerman in dr. Gregorec, glavni urednik „Slov. Gosp.“ — Dalje bode 29. t. m. popoldne volilni shod v Račah ali Slivnici pri Mariboru, v nedeljo 6. julija pa pri sv. Lovrenci v Slovenskih goricah.

— (Ljubljanski „Sokol“,) ki se je ustanovil prvi za Pražkim „Sokolom“ l. 1862., praznoval bode čez tri leta, to je l. 1887., v Ljubljani 25letnico svojega obstanka s posebno slavnostjo, na katero se omenjeno društvo že pripravlja. — Na to slavnost pozvala se bodo vsa slovanska Sokolska in pevska društva, kar javljamo že danes z željo, da bi se dotle ustanovilo še mnogo Sokolskih društev po Slovenskem.

— (Društvo tiskarjev za Kranjsko) priredi v spomin rojstnega dne Gutenberga, iznajditelja tiskarske umetnosti, v nedeljo 22. t. m. pri lepem vremenu izlet na krasni Bled. Gg. člani društva so uljudno prošni točno priti ob 1/2 7. uri zjutraj na južni kolodvor. V Lescah bode zajutrek v gostilnici pri „Triglavu“, a obeda na Bledu pri „Petraru“. K temu izletu vabi vse člane in prijatelje društva najuljudneje odbor.

— (Predstava v grmadi.) V nedeljo 22. t. m. popoldne ob 4. uri napravila se bode na dvorišču gosp. Tönniesove tovarne na Dunajski cesti velika grmada in inženir g. Šala bode s svojim strojem dlje časa ostal v ognju. Gotovo bode ta redka predstava privabila mnogo gledalcev, zlasti izmej ognjegascev.

— (Izpred porotnega sodišča.) Hudo delstva detoumora zatožena je bila dne 18. junija 32letna kmetska dekla Marijana Benda iz Spodnjega Bernika, okraja Kranjskega. Obravnava vrši se v tajnej seji. 3. aprila 1883 porodila je otroka ženskega spola in istega toliko časa za vrat tišala, da je bil mrtev, dva dni potem pa je truplo zadavljene otroka v peči sežgala. Zatožena obstoji dejanje in porotniki (načelnik gospod Anton Klein) spoznali so jo jednoglasno krivo, sodišče pa jo je obsodilo na šest let teške ječe, poojstrene vsaki mesec s postom.

— (Iz Kranja) se nam piše v 19. dan t. m.: Velik požar navstal je kakor se misli po hudobiji včeraj v jedno uro od Kranja oddaljenem Voklu. Uničenih je 14 hiš z gospodarskimi poslopiji. Škoda je velika. Na pomoč prišli so z brizgalno iz Šent. Jurija in oddelek pr. požarne brambe Kranjske. Zadnjega je mestni odbornik gosp. F. Omersa pred odhodom velikodušno blagovolil javno okarati, ker je hitel na pomoč in je s svojo nepremišljenostjo prenehal še le, ko ga je načelnik gosp. Vinko Majdič zavrnil. Ali bi ne bilo boljše, da bil omenjeni gospod skrbel za konje, katerih se ni moglo dobiti, da bi bila pomoč hitrejša in krepkejša.

— (Vabilo k izletu v Bistrico.) V nedeljo 22. t. m. je izlet v Bistrico k izvirku. Odhod iz Kamnika ob 6. uri zjutraj. Za jed in pijačo je skrbnjeno. Tega prostovoljnega izleta udeleži se veliko Kamniških meščanov, udje Čitalnice „Lire“, „požarne straže“ in godba. Ptuiji gostje dobro došli. Zabavni odsek „Narodne Čitalnice“ v Kamniku.

— (Književnost.) V kratkem izide na svetlo učencem za rabo knjiga z nadpisom: „Človek v pogledu na njegovo telo in dušo.“ Spisal jo je čitatelj „Učit. Tovariša“ po svojih doneskijh znani, marljivi učitelj s Krasa g. Gradiimir. Delila pa se bode ta knjiga na tri dele; v I. delu se popisuje človeško telo, v II. duševni počutki, a v III. človeško zdravje. Ko nam delo dojde, izpregovoriti čemo kaj več o njem.

— („Mlekárstvo“) zove se nova in vsega priporočila vredna knjižica, katero je spisal gosp. tajnik Gustav Pirc, a založila in izdala c. kr. kmetijska družba kranjska. Knjižica ima kratek uvod, potem pa na 60 straneh prav dobro in strokovno pisan pouk o mlekárstvu. V pojasnenje utisnenih je v berilo 50 podob. Slovenski gospodarji bodo gotovo z veseljem posegli po tej knjižici, ki stane samo 10 kr.

— („Spomenica Hrvatskog Planinskog društva u „Zagrebu“,) včeraj nam doposlana, je jako lepa XVI. in 76 strani obsežna knjiga, v kateri se nahaja letopis društva, životopis pokojnega dra. Jos. Schlossera viteza Klekovskega, popis društvene svrhe, delovanja in raznih izletov, mej katerimi nas posebno zanimajo divna „Plitvička jezera“, to je krasni, premalo poznati kos zemlje, kjer 15 jezer in basenov, 30 večjih in manjih slapov, štirje potoki, jedna reka, stene, prepadi, pralesi in nežne doline sestavljajo seljanko, kakersne ni kje drugej videti. Knjiga ima spredaj prav lično podobo društvene hiše na Slemenu, kot prilogo pa še načrt te hiše, in naris Slemen in Plitvičkih jezer v meri 1 : 75.000. „Hrvatsko planinsko društvo“, ki broji 207 članov, sme na to svojo lepo spomenico biti ponosno.

— (Duhovenske spremembe v Goriški nadškofiji.) Gospod Fr. Sedej imenovan je stalnim profesorjem svetopisemskih ved stare zaveze v semenišči v Gorici. Novomašniki posvečeni: Iz Goriške nadškofije: Faidutti Alojzij in Kosovel Josip. Iz Tržaške škofije: Miklavčič Karol, Mlakar Janez, Kompare Josip. — Gospod Bodigoj Anton, vikar v Rutarsu dobil je župnijo v Muscolih.

— (Premembe v Lavantinski škofiji.) G. Ivan Zidanšek imenovan je knezoškofijskim dvornim kaplanom; g. Ivan Kunce kaplanom pri sv. Petru niže Maribora; g. Fr. Ferk župnikom pri sv. Marjeti na Pesnici, g. Matija Krtna župnikom na Rečici. — Umrli je g. Anton Gorečan, provizor v Loki.

Izjava.

Ker je malokateremu narodu nesloga toliko škodovala, kolikor nam Slovanom; ker morebiti nobenemu narodu sloga tako potrebna ni, kakor nam Slovanom a posebno nam Slovencem: zato ostro obsojamo in zavračamo vse, kar dela razdor mej našim narodom ter zahtevamo, da se ogiblje pozornice javnosti oni, ki sloge čuvati neče ali ne zna. Ob jednom z največjo nevoljo zavračamo vsako surovo osebno napadanje kot nedostojno in škodljivo, a ravno tako tudi nepremišljeno neslano šalo, kakor da bi naša narodnost že dovolj bila utrjena in zagotovljena, izrekaje popolno svoje prepričanje, da mora naš narod sedaj bolj kot kedaj premišljeno in odločno napeti vse svoje moči, ako hoče, da se ohrani.

V Gradci dné 19. junija 1884.

Graški Slovenci.

(Sledé podpisi jako veljavnih gg. rodoljubov. Uredn.)

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. junija. Brambeni naredbenik objavlja nove organične brambovske določbe, katere je cesar v 10. dan t. m. potrdil.

Pulj 19. junija. Danes je bil nastopni manêver, kakor se bode pred cesarjem predstavljaj. Pri Fazani imel je torpedni oddelek vaje proti gibočemu predmetu. Napad oklopnega oddelka s streljanjem bode jutri zjutraj. Oklopnici „Max“ in „Eugen“ streljati na tarčo.

Berolin 19. junija. Bismarck obiskal je kneza Orlova in pogovarjal se dlje časa z njim.

Razne vesti.

* (Kako umirajo ljudje.) — Grofi, knezi, plemenitniki — preselijo se k svojim prednikom. — Trobetači, piskači — izdihnejo svoj poslednji dih. — Advokati, igralci in jezičniki — umolknejo na veke. — Židi — se preselijo v Abrahama.

movo naročje. Vojaki — dadó svoje glave na bojišči. Kupci, bankirji — poravnajo svoje račune z življenjem. Potniki — končajo svoje pozemeljsko potovanje. Hišniki — preselijo se v poslednje stanovanje. Urajem — odbije poslednja ura. Sodniki, državni pravniki — pokličejo se pred božjo sodbo. Zdravniki, lekarji — preselijo se tja, kjer ni bolezni. Poljedelci — se vrnejo v zemljo. Dolžniki — poravnajo poslednji dolg. Činovniki — se izbrišejo iz uradnih zapiskov. Berači — preselijo se v boljše življenje.

Avstrijska specialiteta. Tridesetletna izkušnja so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatlici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (690—6)

Tujci:

dne 19. junija.

Pri **Slonu**: Morin iz Trsta. — Adler iz Budimpešte. — Rossi iz Trsta. — Grile iz Vač. — Lengyel iz Velike Kaniže. — Blasina iz Trsta.

Pri **Malič**: Vit. plem. Schneip z Dunaja. — plem. Mafič iz Celovca. — Salzer z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Tome iz Starega Trga.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. junija	7. zjutraj	735.38 mm.	+ 7.0°C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	733.45 mm.	+ 18.6°C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.89 mm.	+ 12.0°C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura + 12.5°, za 6.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	50 kr.
Srebrna renta	81	35
Zlata renta	102	20
5% marena renta	95	70
Akcije narodne banke	858	—
Kreditne akcije	307	40
London	121	85
Srebro	—	—
Napoli	9	68 1/2
C. kr. cekini	—	76
Nemške marke	59	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	20
Ogrska zlata renta 6%	122	60
„ „ „ 4%	91	80
„ „ „ 5%	88	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217	—

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znanec, kateri so izkazali zadnje sočutje pri pogrebu mojega prerano umrlega soproga, gospoda

Frana Tomc-a,

v tako obilnem številu, posebno pa onim preblagodušnim dobrotnikom, kateri so podarili toliko krasnih vencev, izrekam najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, v 20. dan junija 1884.

(401)

Žalujoča soproga.

Št. 7663.

(403—1)

Razglas.

V četrtek 3. dan julija t. l. dopoldne ob 10. uri se bodo pri podpisnem magistratu dve v mestnej shrambi za gasilno orodje v šolskem drevoredu vsopred ležeči mesnici po očitnej ustnej dražbi oddali v najem.

Do omenjenega dneva drszbe vsprejemajo se tudi pismene ponudbe.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 28. dan junija 1884.

Lepa hiša

v prijazni vasi **Cerklje** na **Gorenjskem**, poleg cerkve, pripravna za trgovino ali krčmo, posebno pa za g. deficijente, z 1 oralom vrta, se pod prav ugodnimi pogoji **proda**. Tudi se daje v **najem** na več let nekaj oralov zraven spadajočih

travnikov, njiv in gozdov.

Več se izve pri lastniku **Valentinu Bajtu**, trgovcu pri **Novi Štifti**, pošta **Gorjani Grad**, Štajersko.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Vožni red Rudolfove železnice,

veljaven od 20. junija 1884.

Terbiž-Ljubljana						Ljubljana-Terbiž					
Postaje		Osobni vlaki				Postaje		Osobni vlaki			
		1. 2. 3. razred	2. 3. razred	1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred			1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred	2. 3. razred
		po noči	zjutraj	dopoludne	zvečer			po noči	zjutraj	dopoludne	zvečer
Terbiž	odh.	12.40	7.30	11.42	6.25	Ljubljana, juž. žel.	odh.	12.15	6.40	11.40	6.35
Rateče-Belapeč		1.05	7.46	11.59	6.42	Ljubljana, Rud. žel.		12.19	6.44	11.45	6.39
Kranjska Gora		1.25	7.59	12.13	6.56	Vizmarje		12.29	6.53	11.55	6.48
Dovje		1.56	8.22	12.38	7.21	Medvode		12.41	7.04	12.07	6.59
Jesenice		2.23	8.41	12.58	7.42	Loka		12.56	7.17	12.21	7.12
Javornik		2.30	8.47	1.05	7.49	Kranj		1.12	7.32	12.38	7.26
Lesce-Bled		2.57	9.06	1.26	8.13	Podnart-Kropa		1.30	7.50	12.56	7.43
Radovljica (m. p.) . . .		3.03	9.11	1.31	8.20	Radovljica (m. p.) . . .		1.48	8.07	1.13	7.59
Podnart-Kropa		3.29	9.29	1.49	8.43	Lesce-Bled		1.55	8.15	1.24	8.08
Kranj		3.50	9.45	2.05	9.03	Javornik		2.16	8.34	1.46	8.25
Loka		4.12	9.59	2.20	9.20	Jesenice		2.27	8.45	1.57	8.33
Medvode		4.29	10.12	2.33	9.34	Dovje		2.47	9.04	2.18	8.49
Vizmarje		4.42	10.23	2.44	9.46	Kranjska Gora		3.16	9.33	2.48	9.11
Ljubljana, Rud. žel. prih.		4.53	10.31	2.52	9.55	Rateče-Belapeč		3.31	9.48	3.03	9.24
Ljubljana, juž. žel. . .		5.—	10.35	2.56	10.—	Terbiž	prih.	3.48	10.05	3.20	9.38
		zjutraj	dopoludne	popoludne	zvečer			zjutraj	dopoludne	popoludne	zvečer

Št. 10.193.

(394—3)

Razglas.

V smislu §. 39 prov. obč. reda za Ljubljansko mesto se javno naznanja, da so bili pri letošnjih dopolnilnih volitvah, katere je mestni zbor v sejah dne 5. maja in 10. junija t. l. odobril, v mestni zbor voljeni gospodje:

Dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, Josip Geba, Ivan Gogala, Alfred Ledenik, Henrik Ničman, Srečko Noll,

Fran Peterca, Vaso Petričič, Ivan Počivavnik, Jakob Skerbiniec, Dr. Ivan Tavčar, Ignacij Valentinčič.

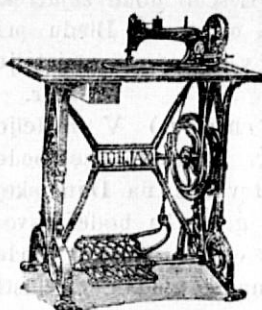
Mestni magistrat v Ljubljani,

v 11. dan junija 1884.

Župan: Grasselli.

Hiša na prodaj

na Poljanah št. 60, poleg živinskega trga. Zahteva se nekaj naplačila, ostalo se pa lahko na hišo uknjiži. Natančnejši pogoji in kup se zvedo pri **Matiji Kalan-u** v Ljubljanskej predilnici, ali pa pri **Jarnej Kalan-u** na kolo-dvoru v Borovnici. (376—2)

C. k. privilegij šivalnih za zboljšanje strojev.

Ivan Jak,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.
Zaloga vsakovrstnih
šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotro šivanje. (113—19)
6letna garancija!
Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4—5 gl.

Trakuljo

(ploščnato glisto) prežene

dr. Bloch na Dunaji,
Praterstrasse 42, tudi pismeno. (90—10)

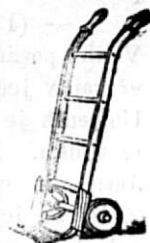

Železna ročna vozila

in
kolesa za vozove
vsake vrste.

CARL MORGENSTERN & Comp.

Tovarna strojev za plinske vodne in
trombne naprave. (298—8)
Wien, Fünfhaus, Gasse 6.

Cerkvene ure

izdeluje in popravlja najbolje **Janez Brunskole** v vasi **Rečice h. št. 7**, zadnja pošta **Semič** na Dolenjskem; zato ga podpisana župna urada v Semiču in Črnomlju vsem cerkvenim in občinskim predstojnikom zaradi njegovega natančnega dela, kakor tudi zelo nizke cene najtopleje priporočati.

Dekanijski urad v Semiču in mestni župni urad v Črnomlju,

v 10. dan junija 1884.

Anton Aleš,
dekan.

Viljem Wessel,
mestni župnik.

J. ANDĚL-a
novoliznadeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, šourke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične drviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-a,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri **Albinu Šličarji**, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (230—4)

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

je pristni

LE HOUBLON

Francosk fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko **LE HOUBLON** in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V **NOVI-JORK.** — Odhod iz **TRSTA.**

Parnik „**East Anglia**“, 3400 ton, 15. julija.

Potnina: Kajuta 200 gld. Vmesni krov 60 gld.

Za vožnjo ljudij se je obrniti na **J. Terkuile**, generalnega pasažnega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale v Trstu; za vožnjo blaga pa na **Schenker & Comp.**, Zelinkagasse, Wien. (372—3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.